

Koncepció

Egyre intenzívebb megfigyelés alatt állunk. Térfigyelő kamerák pásztázzák tereinket, bűnözőktől óvnak minket, és bankjegykiadó automatákat, „objektumokat” óvnak tőlünk. Sokszor észre sem vesszük jelenlétüket, aztán egy-egy híradóban látott ügy kapcsán rádöbbenünk, hogy minden lépésünket figyelik, mozgásunk utólag elképesztő pontossággal rekonstruálható.

A megvalósítandó mű a végletekig kívánja fokozni a megfigyeltség érzését. Az egri Művészetek Háza előtt kijelölt korlátozott méretű területre több tucat úgynevezett álkamerát szeretnék elhelyezni. Az álkamerák a megtévesztésig hasonlítanak a valódi megfigyelő kamerákhoz, ám üresek a dobozok: nincs bennük valódi kamera, nem készítenek felvételeket, csak „úgy tesznek, mintha”. Villogó LED-jeikkel működést imitálnak, céljuk a rossz szándékkal közelítők olcsó elijesztése.

A telepítendő álkamerák oszlopokról „figyelnek” az adott nyilvános tér minden egyes részletét. Némely oszlopon négy-öt-hat, különböző irányokba kémlelő álkamera kapna helyet, szinte fűrtben, egyfajta szervesen városi fát alkotva, a többi kamera pedig a terület egy-egy intimebb szegletét: pihenőpadot, kapualjat, trafikpultot vonna szigorú ellenőrzés alá. Persze minden talmi lenne: nem készülének felvételek, és senki sem figyelne meg senkit, csak a totális ellenőrzöttség hátborzongató érzése lenne valódi a több tucatnyi megfigyelőeszköz objektívjének kereszttüzeiben.